

22 Sunday 13/4/08

ΕΛΛΗΣ

υβλόγησε διὰ τοῦ Ἑσταυρωμένου τὸ πλῆθος, τῆς Φιλαρμονικῆς ἀνγκρου-
ούσης τὸ αἶμα τὴν ἐφύχεν Ἐθνην.

— **Λειτουργία Ἐπιταφίου.** Τὴν 4ην περίπου πρωινήν ὥραν τοῦ χθὲς Μ. Σαββάτου ἐτελέσθη ἡ ἐπίσημος Λι-
τανεία τοῦ Ἐπιταφίου τοῦ Καθε-
δρικοῦ ἡμῶν Νεοῦ μετὰ τῆς συνήθους
μεγαλοπρεπείας καὶ πρακτικῆς, προη-
γουμένων τῶν σημαίων συνεισταλμέ-
νων, ἐρχομένης μετὰ ταῦτα τῆς Φι-
λαρμονικῆς, κατόπιν τῶν μαθητῶν τοῦ
Γυμνασίου, εἶτα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ,
τῶν Ἱερέων ἐν διπλῷ στίχῳ καὶ
εἶτα τοῦ Ἐπιταφίου μεγα-
λοπρεποῦς ὥρχιου γλυπτῶ ἐργῶ,
ὅπισθεν ἠκολούθει ὁ Σ. Ἀρχιεπίσκοπος
ἡμῶν μετὰ τῶν Ἀρχῶν, Νομάρχου
κ. Ἱερομνήμονος, Δημαρχοῦντος κ. Ν.
Νταγιάντα Δημαρχικοῦ Παρέδρου καὶ
τῶν λοιπῶν ἀρχῶν ἐν στολῇ, ἠκο-
λούθει δὲ κόσμος πολὺς. Ἡ Λιτανεία
διὰ τοῦ συνήθους δρομολογίου ἐπενήλ-
θεν εἰς τὸν Νεὸν ὅπου ἐξηκολούθη-
σεν ὁ Ἐσπερινὸς τοῦ Μ. Σαββάτου
καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου
καθ' ἣν λαμβάνει χώραν ἡ γνωστὴ
gloria, τῶν κωδωνοστασίων πανηγυ-
ρικῶς κρουομένων, τῆς Φιλαρμονικῆς
ἀνγκρουούσης διάφορα ἐμβατήρια, γε-
νικῶν καθ' ὅλην τὴν πόλιν πυροβολι-
σμῶν καὶ γενικῆς χαρᾶς καὶ φαιδρό-
τητος.

— **Ἡ διέλευσις τοῦ κ. Ἀδα-
μικτιῦ.** Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν
ὡς προκηγγεῖλαιεν ὁ ἐνταῦθα ὑπὸ
τοῦ Ἱπουργείου ἀποσταλὴς πρὸς με-
λέτην τῶν ἐν Ζακύνθῳ σωζομένων μνημείων
τέχνης, Βυζαντινολόγος κ. Ἀδαμικ-
τίου ἐν μέσῳ πυκνοτάτου καὶ ἐκλεκτοῦ
ἀκροατηρίου ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων,
ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Αἰ. ἡ. μ. Σχο-
λῆς ἐποιήσθη διὰ λέξεων μετὰ προβο-
λῶν περὶ τῆς Βυζαντινῆς τέχνης.
Ἐπὶ δύο ὥρας συγκρατήτης ὁ κ. Ἀ-
δμικτίου τὸ ἀκροατήριον μετὰ ἐπι-
στημονικῆς σφαιρείας καὶ κριτικῆς
δυνάμεως ἀνέπτυξε τὴν ἀξίαν τῶν
μνημείων τῆς Βυζαντινῆς τέχνης
καὶ δι' ἐπιτυχῶν προβολῶν ἐπαρου-
σίασε πολλὰ τῶν ἐν Μιστρᾷ καὶ
Γερακίῳ σωζομένων Βυζαντινῶν
μνημείων καὶ τὸν ἐν Δαφνί τῆς
Ἀττικῆς ναόν, ἀναπτύσσων
τὰ χρήζοντα ἀναπτύξεως μέρη.
Τὴν ἐν Μιστρᾷ καὶ Γερακίῳ Βυ-
ζαντινὰν τέχνην θεωρεῖ ὁ κ. Ἀδμικ-
τίου ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ τῆς τέ-
χνης ὡς κίνησιν καὶ προσπάθειαν
πρὸς ἀναγέννησιν τῆς τέχνης ἐν Ἰτα-
λίᾳ ὡς ἐπελθούσαν ἐκ τῆς μελέτης τῆς
Βυζαντινῆς τέχνης ἐπιφύων ὡς μαρ-
τύρια πολλοὺς ἐν οἷς καὶ τὸν Γεώργιον
Γεμιστὸν ὅστις ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἐν
Μιστρᾷ μνημείων μεταβλῆς εἰς Ἰταλίαν,

ἱδρυσεν ἐκεῖ σχολὴν τῆς τέχνης ὑπὸ τὰς
ἐμπνεύσεις τῆς Βυζαντινῆς τέχνης.
Ἐπιμείνας εἰς τὴν μελέτην τοῦ Δε-
σποτάτου τοῦ Μιστρᾷ ἐν ᾧ ὡς γνωστὸν
διετέλει δεσπότης ὡς τότε οἱ ἄρχοντες
ἀπεκχλοῦντο, ὁ τελευταῖος Ἕλληνας αὐτο-
κράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ Πάτριολόγος
ὑπολογίζει ὅτι ἐν ὅ Ἕλληνας αὐτο-
κράτωρ πρὸ πενήκοντα τοῦ ἔτους ἐ-
κείνου καθ' ὃ διώκει τὸ δεσποτικόν
ἐνὼν, διώκει τὸ δεσποτικόν ἐκείνο, ἡ
ἀναγέννησις τῆς τέχνης θὰ ἐπὶ ἤρχετο
πλήρης. Διὰ τῶν ἐργασιῶν ἐν Μιστρᾷ
καὶ Γερακίῳ κλείει κατὰ τὸν κ. Ἀ-
δμικτίου ἡ ἐν Ἑλλάδι Βυζαντινὴ
τέχνη καὶ ἐπὶ ἤρχετο ἡ στασιμότης.
Μεταβλίνων ἀκολουθῶν εἰς τὰ ἐν Ζα-
κύνθῳ μνημεῖα, ἀναπτύσσει τὴν ἀξίαν
τούτων ὑπὸ τὴν ἐξῆς ἱστορικὴν ἐπο-
ψιν. Ἐφ' ἧς λέγει κατὰ τὸν 17ον καὶ
18ον αἰῶνα καὶ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ πό-
λεις δὲν πρὸ ἡμετέρων τί τεχνικὸν καὶ
ἄξιον λόγου ἐν τῇ τέχνῃ, ἐν Ζακύνθῳ
ὀφίστατο κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους
τῆς στενωπῆς τῆς τέχνης σχολῆς ἡ-
τις διὰ τοῦ Δοξοῦ, Κουτούρη καὶ
Κωντοῦνη πρὸ ἡμετέρων ἔργα ἄξια λό-
γου ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς Δύσεως. Συ-
νιστῶν τὴν ἱδρυτὴν ἐνταῦθα μουσεῖον
θεωρεῖ τοῦτο ὡς σταθμὸν τοπικῶς ἱ-
στορικόν. Ὁ μέλλων λέγει ἱστορικὸς
μελετῶν τὰ ἐν τῷ Μουσείῳ ἔργα τῶν
αἰῶνων ἐκείνων θὰ εἶδῃ ὅτι εἰς χρό-
νους καθ' οὓς ἡ τέχνη ἐν τῇ λοι-
πῇ Ἑλλάδι ἦτο στασιμὸς, ἐν Ζα-
κύνθῳ εἶχε σχηματισθῇ μὲν λεπτὴ εἰς
τέχνην κοινωνία ἥτις διέμορφωσε σχο-
λὴν τέχνης ἀξίαν λόγου. Γενικῶς ἡ
διὰ λέξεων τοῦ κ. Ἀδμικτίου διὰ τε
τὴν σφαιρείαν αὐτῆς καὶ ἐπιστημονι-
κὴν ἐξελξιν ἀρῆκε ἀρίστα ἐντυπω-
σεις, ὁ δὲ κ. Ἀδμικτίου ἐδέξατο τὰ
συγκρητήρια τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου
τῶν παρευρεθέντων λογίων καὶ τοῦ
πυκνοῦ αὐτοῦ ἀκροατηρίου.

Περὶ τῆς περισπουδᾶτος διὰ λέξεων
τοῦ κ. Ἀδμικτίου ἐλάβομεν καὶ ὡ-
ραῖον ἄρθρον πρὸς τοῦ ἡμετέρου λογο-
γράφου κ. Διονυσίου Τρικάρδου ὅπερ
ἐνεκεν ἐλλείψεως χώρου θέλομεν δη-
μοσιεύει εἰς τὸ προσεχές φύλλον τῆς
«Ἑλπίδος».

Πηγὴ Δημ. Χελικιά.

† Δεινὸν τραῦμα ἔπληξε τὸν συμπα-
θῇ συμπολίτην μας κ. Κωνσταντῖνον
Δακούρον Τόφαλον καὶ τὴν οἰκογένειαν
αὐτοῦ, τὸ μονογενὲς καὶ προσφιλέστα-
τον τέκνον αὐτῶν ὁ **Διονύσιος Κ.
Δακούρος Τόφαλος** ἀπέθανε ἐν
τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας του. Ὁ μακκ-
τῆς Διονύσιος νέος ὥραϊος, εὖσωμος,
πλήρης σφρίγγου καὶ ὑγείας, ὅλος
χάρις καὶ φιλοδρότης ἐν διαστήματι
τριῶν μόλις ἡμερῶν ἔσθυσσε καὶ ὑπὸ
σκληρᾶς καὶ θανατηφόρου νόσου ἀπόνως
ἀνηράγη. Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐτελέσθη
τῇ μεταμεσημβρίᾳ τῆς παρελθούσης
κυριακῆς ἐν μέτρῳ τῶν ὁλοφυρμῶν, γο-
νέων, οἰκείων, συγγενῶν καὶ φίλων καὶ
τῆς συμπαθείας ὁλοκλήρου τῆς κοινω-
νίας διὰ τὸ δεινὸν δυστύχημα.

† Πλήρης ἡμερῶν εἰς ἡλικίαν ὀγδο-
κοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἀπεβίωσε τὴν
παραλθούσῃν κυριακῇ ἡ **Τζόγια Σ.
Ρουκνᾶ** γυνὴ χριστιανικῶν καὶ οἰ-
κογενειακῶν ἀρετῶν. Τὴν κηδεῖαν τῆς
σεμνοπρεπέστατα τελεσθεῖσαν πρηχο-
κούθησαν πολλοὶ τιμώντες τὴν μνή-
μην τῆς ἀποθανούσης καὶ συλλυπούμε-
νοι τὰ καλὰ καὶ εὐπόληπτα τέκνα αὐ-
τῆς ἃ καὶ ἡμεῖς συλλυπούμεθα.

† Πλήρης ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ἐπίσης
εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν
ὁ **Σταμάτιος Κολουδάς Πηλέ-
ζης** ἀγαθὸς καὶ ἀγαπητὸς γέρον καὶ
ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς. Συλλυπούμεθα
τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

ΓΙΟΘΕΣΙΑ

Ἀριθμὸς 57493.

Ἐν τῇ πόλει Ζακύνθου σήμερον
τὴν 24 εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ μη-
νὸς Μαρτίου ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος
δευτέρῃν τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεακκοσιο-
στοῦ ὀγδόου 1908 ἔτους ἐν τῇ κα-
τοικίᾳ τοῦ Σπυρίδωνος Δάφνου οἰκίᾳ
Ἀναστρασίου Λούντζη καὶ παρὰ τῇ
ὁδῷ Ἀνεξαρτησίας ἐνθα προσκληθεῖς
μετέβην, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ συμβολαιο-
γράφου Ζακύνθου κατοίκου καὶ ἐ-
δοεύοντος ἐνταῦθα Ἀνδρέου Ι. Στρού-
ζα καὶ τῶν μαρτύρων Ἀριστείδους
Συγγύρου Δεσύλλα Ἀγγέλου δικη-

μολογησὶν τοῦ παρόντος καὶ ἡ συζυ-
γὸς αὐτοῦ Αἰκατερίνη Δάφνου τὸ γέ-
νος Κχιροφύλλα ἀνευ εἰδικοῦ ἐπαγγέλ-
ματος ἀλλὰ εἰς τὰ τῆς οἰκοδε-
σποίνης ἔργα καταγινόμενη καὶ ὁ Ἰ-
ωάννης Καταΐκης Γεωργίου ἐμποροῦ-
πάλληλοι, κάτοικοι ἅπαντες τῆς πό-
λεως Ζακύνθου καὶ αἰτησάμενοι τὴν
σύνταξιν τοῦ παρόντος ἐγγράφου συ-
νομολογοῦσι πρὸς ἀλλήλους τὰ ἑξῆς. Οἱ
ρηθέντες σύζυγοι Σπυρίδων Κ. Δάφνος
καὶ Αἰκατερίνη Δάφνο ὑπερβάντες ἤδη
τὸ πεντηκοστὸν εἶος τῆς ἡλικίας των
καὶ μὴ ἔχοντες τέκνα οὔτε ἄλλους
γνησίους κασιόντας μὲ ἐλευθέραν καὶ
αὐθόρμητον βούλησιν διὰ τοῦ πα-
ρόντος υἱοθετοῦσι τὸν εἰρημένον ἀνε-
ψιὸν των Ἰωάννην Καταΐκην Γεωργίου
ἔχοντα ἡλικίαν ἐτῶν τριάκοντα τεσ-
σάρων γεννηθέντα ἐκ νομίμου γάμου
τοῦ Γεωργίου Καταΐκη καὶ τῆς Βασι-
λικῆς Θεοχάρη καὶ τὸν ὁποῖον ὑπε-
ρέχουσι οἱ υἱοθετοῦντες σύζυγοι Σπυ-
ρίδων Κ. Δάφνος καὶ Αἰκατερίνη Δάφνο
κατὰ εἴκοσι καὶ πλέον ἔτη καὶ ὃν
ἐπὶ σειράν ἐτῶν ἔχουσιν εἰς τὴν οἰκίαν
των ὡς ἴδιον αὐτῶν τέκνον, οὕτω δὲ
ὁ υἱοθετούμενος Ἰωάννης Καταΐκης θε-
ωρεῖται ὡς γνήσιον τέκνον τῶν υἱοθε-
τούντων Σπυρίδωνος καὶ Αἰκατερίνης
Δάφνου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρ-
θρῶν διαικίσια πεντήκοντα καὶ ἐπό-
μενα τοῦ ἐν ἰσχύει ἐνταῦθα Ἰονίου Ἀ-
στυκοῦ Κώδικος, ὁ δὲ υἱοθετούμενος
Ἰωάννης Καταΐκης συναινεῖ εἰς τὴν
παρὰ τῶν Σπυρίδωνος καὶ Αἰκατερί-
νης συζύγων Δάφνο γενομένην διὰ τοῦ
παρόντος υἱοθεσίαν καὶ θέλει παραμένει
εἰς τὴν αὐτὴν κατοικίαν τῶν υἱοθε-
τούντων ἀπολαμβάνων τὰ τοῦ γνησίου
τέκνου δικαίωμα καὶ προνόμια ὡς
καὶ τὰς ὑποχρεώσεις πρὸς τοὺς
υἱοθετοῦντας αὐτὸν διὰ τοῦ παρόντος
τῶν ὁποίων καὶ θέλει φέρει καὶ τὸ
ἐπώνυμον, τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἐ-
πιφυλλάσσονται νὰ προβῶσι καὶ εἰς τὴν
ἐνέργειαν τῶν λοιπῶν τοῦ νόμου διατυ-
πώσεων. Πρὸς ἀπόδειξιν ὅθεν τῆς συ-
νομολογήσεως τῶν ἀνωτέρω συνετάχθη
ἡ προκειμένη πράξις υἱοθεσίας ἥτις ἀ-
ναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώ-
νως εἰς ἐπήκοον τῶν συμβαλλομένων
καὶ τῶν μαρτύρων παρόντων καὶ βε-
βαιωθείσα ὑπεγράφη παρ' αὐτῶν καὶ
ἐμοῦ ἐκτὸς τῆς Αἰκατερίνης Δάφνου
Κχιροφύλλα δηλωσάσης ἅ, νοικν γραμ-
μάτων. Οἱ μάρτυρες

Α. Δεσύλλας Ι. Βουτσιᾶ Δ. Λαγάτωρας

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Σ. Κ. Δάφνος Ἰωάννης Καταΐκης

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ.Σ.) Ἀνδρέας Ι. Στρούζας

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον Ζακύνθου αὐθημερὸν

Ὁ Συμβολαιογράφος Ζακύνθου

(Γ.Σ.) ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΣΤΡΟΥΖΑΣ